

Les propostes de la Generalitat són un atac frontal als drets laborals i socials dels seus treballadors

El Govern ha presentat una bateria de propostes que afecten directament salaris, condicions laborals i, fins i tot, llocs de treball dels 230.000 treballadors i treballadores que depenen de la Generalitat. Els sindicats de la funció pública veuen inacceptable el que consideren un nou atac contra els seus drets socials i laborals i contra els serveis públics catalans. El Govern d'Artur Mas ha portat a la Mesa de la Funció Pública una llista de propostes destinades a estalviar 625 milions d'euros l'any 2012, que han estat considerades pels sindicats de l'Administració catalana com un atac frontal als drets laborals i socials dels treballadors i treballadores de la Generalitat.

Les retallades del Govern de la Generalitat als empleats i empleades públics tenen una columna vertebral ben definida. Es retalla el sou en un 10%, que s'afegeix al 5% que ja es va retallar l'any passat. Però a més cal afegir retallades en complements, menjador i d'altres que podrien suposar la pèrdua econòmica d'uns 1.800 euros anuals de mitjana per funcionari. També es revisen les plantilles ocupades per personal interí,

amb la qual cosa es poden perdre milers de llocs de treball. Se suprimeix la compensació econòmica perquè un funcionari no perdi poder adquisitiu durant una baixa mèdica i es modifica a la baixa la retribució per reducció de jornada per la cura d'un fill. I a més es talla l'aportació del Govern al pla de pensions de les persones que treballen a la Generalitat. I tot això només és un tast del total de la tisorada econòmica i social de la Generalitat als seus treballadors i treballadores.

Aquestes retallades afecten directament serveis essencials de ciutadania com l'educació, la sanitat o els serveis socials. CCOO considera que amb aquesta allau de retallades el Govern de la Generalitat continua carregant sobre els treballadors i treballadores els costos de la crisi. Per a Comissions, aquest Govern és fort amb els dèbils i dèbil amb els forts.

Els empleats i empleades públics catalans suporten des de fa temps un discurs de desprestigi quan ells estan patint en la seva pròpia pell retallades salarials i fins i tot destrucció d'ocupació. El 25% dels empleats i empleades públics no té feina estable,

i molts cobren al voltant dels 1.000 euros. Els sindicats destaquen que les retallades s'estan fent sobre la base de falsedats fonamentades sobre l'argument que no hi ha diners. Per contra es deixen d'ingressar importants quantitats de recursos econòmics per causa del frau fiscal i d'impostos perdonats a les grans fortunes del país, com és el cas de l'impost de successions. Enguany, el Govern de CiU ha deixat d'ingressar uns 400 milions d'euros a causa de la pràctica eliminació d'aquest impost.

CCOO defensa el paper fonamental dels empleats i empleades públics de Catalunya. La seva dignitat i professionalitat fa que, malgrat tot, amb menys plantilla i menys pressupost aconseguixin nivells de qualitat similars als dels països més desenvolupats del món. Les polítiques d'ajust i les retallades estan generant més desigualtats, estan afectant greument el comerç i l'economia productiva. Però hi ha alternatives. CCOO proposa equilibrar els comptes públics per la via dels ingressos, fent que paguin més aquells que més en tenen i perseguint decididament el frau fiscal. ■

editorial

Les retallades enfonsaran el comerç

Ho hem vist aquest pont: molta gent passejant pels carrers de les ciutats i molt poca comprant. Aquest és el resultat de les polítiques de retallada i d'austeritat sobre la població assalariada, autònoma i empleats i empleades públics.

Però el Govern de CiU no fa cas a la realitat i anuncia noves rebaixes salarials i retallades de plantilla per al sector públic. La campanya de Nadal està servida per a les 200.000 persones —i les seves famílies— que reduiran dràsticament les compres i els consums nadalencs.

I ens diran que no hi ha res a fer. Però hi ha alternatives: equilibrar els comptes públics per la via dels ingressos dels que no paguen i dels que continuen guanyant més.

CCOO tenim propostes: si es recupera l'impost de successions per al 3% de les herències, que el Sr. Mas va regalar a les grans fortunes, es podrien recaptar entre 500 i 600 milions d'euros addicionals cada any.

No ens cansarem de repetir que aquestes polítiques d'ajust i retallades estan generant més desigualtats, enfonsen el comerç i l'economia productiva, i ens allunyen cada cop més de la sortida de la crisi. ■

Milers de persones es manifesten a Catalunya contra les retallades

Milers d'empleats/ades públics es van manifestar dimecres, 14 de desembre, a Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i Tortosa en contra de la nova allau de retallades que el Govern de la Generalitat pretén imposar.

La convocatòria dels sindicats presents a la Mesa de la Funció Pública va ser un èxit i va obtenir una forta resposta dels treballadors/es de l'Administració catalana. La concentració més multitudinària va desbordar la plaça de Sant Jaume de Barcelona. Els sindicats de la funció pública ja han anunciat que, si el Govern d'Artur Mas no rectifica la seva posició, la d'ahir pot ser la primera d'un seguit de mobilitzacions que poden tenir lloc en les properes setmanes.

Abusiu calendari de festius per als treballadors i treballadores del comerç

La Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme (Fecoht) de CCOO de Catalunya alerta que el calendari d'obertura de festius proposat per la Generalitat per a l'any 2012 als establiments comercials és abusiu.

Els vuit festius que romandran oberts seran el 8 de gener, l'1 de juliol, el 12 d'octubre i el 6, el 8, el 16, el 23 i el 30 de desembre. Això significarà que la majoria de treballadors i treballadores del comerç només faran festa el dia de Nadal, amb les dificultats consegüents per a la conciliació de la vida personal i la laboral. CCOO vol recordar que obrir més dies no comportarà més vendes, sobretot tenint en compte les retallades de salaris i llocs de treball, que acabaran afectant inevitablement el consum. ■

Acord a Ficosa

CCOO valora positivament el principi d'acord a l'empresa de Viladecavalls Ficosa Electronics, que retira l'expedient de regulació d'ocupació (ERO) temporal plantejat per al 2012.

Ara s'inicia un procés de baixes incentivades, formació i flexibilitat, i també s'ha pactat un increment salarial per als anys 2011 (del 3%, més un 1% en funció dels resultats de l'empresa) i 2012 (la mateixa proporcionalitat respecte a l'increment que estableix el Conveni provincial del metall). D'altra banda, es recull el compromís de negociar l'homogeneïtzació de les condicions laborals i l'ampliació de les garanties indemnitzatòries a partir del 2013. Aquestes mesures resolen el problema de falta d'ocupació per al 2012 i permeten començar a treballar per garantir els llocs de treball en el futur. ■

Lliurament d'habitatges a Barcelona

La cooperativa promoguda per CCOO de Catalunya, Habitatge Entorn, lliura 58 habitatges amb protecció oficial de règim general construïts al barri de la Llacuna de Barcelona.

Situats al carrer Pujades, 145-155, aquests pisos són la vuitena promoció de la cooperativa a la ciutat. Tenen 3 dormitoris, una superfície mitjana de 83,75 m² útils i plaça d'aparcament i traster. El preu mitjà previst és de 170.829 euros (30.110 euros menys que l'autoritzat per la Generalitat de Catalunya).

L'acte de lliurament es fa el divendres 16 de desembre, a les 16 hores, amb presència dels secretaris generals de CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, i CCOO del Barcelonès, Àngel Crespo, i Jordi Giménez, president d'Habitatge Entorn, a més d'altres autoritats municipals. ■

Una reforma en l'impost de successions permetria evitar bona part de les retallades

L'impost de successions ha reduït entre el 2008 i el 2010 un 36,2% la seva recaptació després de les successives rebaixes introduïdes per l'actual Executiu català i també pel tripartit. En conjunt, entre el 2008 i el 2011 s'haurà reduït un 82% la recaptació de l'impost, cosa que significa més de 700 milions d'euros que s'han deixat d'ingressar.

CCOO de Catalunya ha proposat una sèrie de mesures per recuperar l'equitat en el pagament d'aquest impost, reequilibrant les aportacions i els esforços dels diferents sectors socials, a la vegada que posa en evidència que hi ha alternatives a les retallades. Es tracta d'una proposta que reforça la tributació directa i progressiva com a alternativa a incrementar els impostos indi-

rectes que paguen de la mateixa manera tots els ciutadans amb independència del seu nivell d'ingressos.

Les mesures proposades per CCOO inclouen recuperar les successives reduccions establertes el 2010 i el 2011, i incorporar reduccions per parentiu anteriors a la reforma del 2010. Com a novetat, s'introdueix una reducció variable de la base imposable per a herències inferiors a 160.000 euros, que faria que només tribuessin les herències superiors a aquesta xifra (sense comptar l'habitatge habitual, que seguiria quedant-ne exempt fins a un valor de 500.000 euros). Les herències de més de 160.000 euros corresponents a cònjuges i fills mantindrien les reduccions que ja tenien abans del 2010.

Amb aquesta proposta, absolutament assumible i que beneficia la gran majoria de ciutadans de Catalunya, es podrien finançar moltes de les partides que han passat per la tisora. Així, a banda de la reducció en despesa de personal, es podrien finançar despeses públiques com ara, entre d'altres, la despesa en protecció social, que s'ha vist reduïda en 122 milions d'euros en els pressupostos de la Generalitat per al 2011; la de salut, amb una retallada pressupostària de gairebé 353 milions, o els principals programes vinculats a les polítiques actives d'ocupació, que malgrat ser més prioritàries que mai, atès el context de crisi en què estem immersos, s'han vist retallats, en conjunt, en 124,4 milions d'euros respecte del 2010. ■

L'elevada inflació perjudica el poder de compra de salaris i prestacions

La taxa interanual de l'índex de preus de consum (IPC) del novembre s'ha reduït una dècima respecte al mes anterior i s'ha situat en el 2,9%. CCOO recorda al Govern de l'Estat que aquest índex és el que determina l'increment aplicable a les pensions per al 2012, segons el pacte de pensions vigent, signat entre Govern i patronals i sindicats.

A Catalunya, la taxa interanual està una dècima per sobre de la xifra estatal, sobretot pels preus de l'educació, a causa del major pes dels centres concertats.

No obstant això, la inflació subjacent estatal s'ha mantingut en l'1,7% i posa en evidència la caiguda del consum, motivada per la política de retallades, que

crea atur i fa caure la demanda interna.

Aquesta elevada inflació no es correspon amb els increments pactats en els convenis col·lectius (2,51% fins al novembre del 2011). Es demostra que els costos salarials no són el problema de la crisi. A més, les retallades i congelacions salarials afecten el consum i són inútils per incrementar la competitivitat; el que cal és més formació i innovació a les empreses.

Per CCOO, l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) signat entre patronal i sindicats pot ser un bon instrument per garantir el poder de compra dels salaris i situar la reinversió dels beneficis empresarials en la millora de la productivitat de les empreses.

El sindicat demana al Govern estatal entrant una política de regulació i control de preus per garantir que la inflació no afecti la recuperació de l'economia i continuï perjudicant les persones amb menys recursos. CCOO de Catalunya rebutja especialment les retallades i privatitzacions impulsades per la Generalitat, que posen en perill la reactivació econòmica i causen dificultats a les persones que més estan patint la crisi, que necessiten prestacions i tenen rendes baixes. ■

La reforma de les pensions inclou elements que compensen el major esforç contributiu per garantir una millor protecció social

Amb la integració dels treballadors agraris i dels empleats de la llar i la cotització dels becaris culmina el desenvolupament normatiu de la reforma de pensions

La Llei 27/2011, de reforma del sistema de pensions, que entrarà en vigor l'1 de gener del 2013, estableix alguns requisits que exigiran un major esforç contributiu, però cal tenir present, i recordar a tots aquells que només volen remarcar el seu caràcter restrictiu, que, al mateix temps, introdueix elements de compensació.

Haver mantingut la concertació com a forma de reforma de les pensions —Espanya és un dels pocs països europeus on les modificacions legislatives de pensions es fan per acord amb els agents socials— ha evitat l'aplicació de mesures de retallada lineal de despeses i, en canvi, ha forçat mesures que actuen sobre ingressos i comportaments insolidaris per fer front als reptes demogràfics i financers de futur als quals s'haurà d'enfrontar el nostre sistema públic de pensions, al mateix temps que es manté, i fins i tot es millora, la protecció social.

La reforma s'aplicarà de manera gradual i el seu desenvolupament definitiu no finalitzarà fins a l'any 2027

L'edat de jubilació no s'ha endarrerit fins als 67 anys de manera general, contra la pretensió d'Europa i el Govern espanyol. Es mantenen els 65 anys com a edat legal de jubilació per a qui acrediti 38 anys i mig cotitzats. Paral·lelament, s'estableixen diversos edats de jubilació. Ho podrà fer, a partir dels 52 anys per aplicació de coeficients reductors de l'edat de jubilació, qui tingui un grau de discapacitat reconegut d'almenys el 65% o realitzi activitats penoses, tòxiques, insalubres o perilloses. S'acabarà, així, amb la discrecionalitat de l'Executiu per determinar quines activitats o professions poden ser susceptibles d'aplicació de coeficients reductors. Es constitueix com un dret exigible per a les activitats professionals que

compleixin una sèrie de requisits. Continuaran podent jubilar-se de manera anticipada des dels 60 anys els mutualistes anteriors al 1967. Es manté la jubilació anticipada, tot i la voluntat d'endarrerir de manera lineal l'edat de jubilació. D'una banda, a partir dels 63 anys es podrà jubilar per causa de crisi, i es crea un nou dret, el de la jubilació anticipada voluntària amb 61 anys. Fins ara, només es podia accedir a la jubilació abans dels 65 anys per extinció laboral en contra de la voluntat del treballador o treballadora. Entre els 65 i els 67 anys, en funció de la vida laboral de cada persona, es determinarà la seva edat ordinària de jubilació.

Els ingressos del sistema milloraran amb la integració del règim especial agrari, ja que més de 800.000 persones a tot Espanya cotitzaran pels seus salaris reals i no per bases històriques lligades a la base mínima de cotització alhora que les cotitzacions empresarials aniran incrementant-se. Un increment d'ingressos per al sistema suposarà, al mateix temps, l'equiparació de drets dels treballadors i treballadores agraris amb els del règim general, com per exemple el dret a la jubilació anticipada, entre d'altres.

Els treballadors i treballadores del règim especial d'empleats i empleades de la llar es veuran integrats en el règim general, cosa que pot suposar l'aflorament de més de 350.000 llocs de treball a tot l'Estat que, actualment, no cotitzen a la Seguretat Social. Es garanteixen retribucions no inferiors al salari mínim interprofessional i cotitzacions des de la primera hora de treball a càrrec de l'ocupador i pels seus salaris reals, amb la consegüent millora de la seva protecció social.

Qui hagi abandonat el mercat de treball com a conseqüència de la cura d'un fill o filla, o menor acollit o

adoptat, tindrà dret al reconeixement de 9 mesos de cotització per cada fill amb un màxim de 2 anys. Aquesta mesura tindrà un impacte positiu sobre les carreres de cotització, sobretot de dones.

Al mateix temps, qui participi en programes formatius no laborals com a becari o becària tindrà dret al reconeixement de cotitzacions. Així mateix, podran recuperar-se períodes de cotització de becaris i becàries anteriors a l'entrada en vigor de la norma, com a màxim per dos anys, i beques a l'estranger. Aquesta mesura serà positiva sobretot per a joves.

Es millora la protecció de persones incloses en expedients de regulació d'ocupació. S'amplia fins als 63 anys l'obligació de l'empresariat d'abonar el conveni especial amb la Seguretat Social, quan l'ERO no és per causa econòmica. En cas d'ERO que afecti treballadors i treballadores més grans de 50 anys, l'empresa que tingui beneficis haurà de realitzar una aportació al tresor públic per desincentivar l'expulsió de treballadors i treballadores de major edat del mercat de treball.

S'ha establert una clàusula de salvaguarda que permetrà accedir a la jubilació en totes les seves modalitats —ordinària, anticipada, parcial...— i amb els mateixos requisits que abans de l'entrada en vigor de la reforma de les pensions, és a dir, d'acord amb l'actual normativa en el cas d'extincions laborals contràries a la voluntat del treballador o treballadora i en el cas de jubilacions parcials produïdes abans del dia 2 d'agost del 2011, data de publicació de la Llei 27/2011. Així mateix, també es mantindran les condicions de jubila-

Es mantenen els 65 anys com a edat legal de jubilació per a qui acrediti 38 anys i mig cotitzats.

ció anteriors a l'1 de gener del 2013 per a qui tingui extingida o suspesa la seva relació laboral per un ERO, procediment concursal o conveni col·lectiu o acord de qualsevol àmbit subscrit abans del 2 d'agost del 2011, al marge que l'extinció s'hagi produït abans o després de l'1 de gener del 2013, data d'entrada en vigor de la Llei 27/2011, de la mateixa manera que qui abans del 2 d'agost del 2011 s'hagi incorporat a un pla de jubilació parcial recollit en el conveni o l'acord d'empresa de qualsevol àmbit, independentment que la jubilació es produeixi abans o després de l'1 de gener del 2013.

Finalment, a diferència de la majoria dels nostres veïns europeus, no s'han introduït estabilitzadors automàtics que relacionen directament paràmetres de pensions amb indicadors socioeconòmics, com per exemple l'endarreriment automàtic de l'edat de jubilació en funció de l'augment de l'esperança de vida, com s'ha establert a Dinamarca, Finlàndia, Grècia, Holanda, Itàlia o Portugal. A Espanya, gràcies a la pressió sindical, només hi ha el compromís que a partir del 2027 es revisaran els paràmetres del sistema en funció de l'evolució de l'esperança de vida de manera negociada amb els agents socials. ■

Cristina Faciabén

QUOTA D'AFILIACIÓ PER A L'ANY 2012

L'evolució de l'IPC fa preveure un increment al final de l'any superior al 2,5%, però davant la situació econòmica general caracteritzada per la persistència de la crisi, per a l'exercici econòmic 2012, el Consell Confederal estima convenient que el conjunt de l'organització faci un esforç i, per tant, s'incrementi la quota general en 25 cèntims (2,30%) i la quota especial en 10 cèntims (1,52%), i es mantingui l'import de la quota reduïda.

Així, per al 2012, la quota d'afiliació, depenent de la situació laboral de les persones afiliades, serà la següent:

General: 11,10 euros

Jubilats:

— pensió de més de 8.400 euros bruts anuals: 6,70 euros

— pensió de menys de 8.400 euros bruts anuals: 5,50 euros

Aturats:

— amb prestació contributiva: 6,70 euros

— amb situació de subsidi / sense subsidi: 5,50 euros

Temporals:

— eventuals del camp: 6,70 euros

— treball a temps parcial: 6,70 euros

— fixos discontinus: 6,70 euros

Acció Jove:

Joves, menors de 30 anys, a la recerca de la primera ocupació: 1,65 euros

La quota d'afiliació cobreix una pòlissa col·lectiva de nou mil euros (9.000 €) en cas de mort per qualsevol tipus d'accident a l'afiliat o afiliada amb una antiguitat mínima d'un any i que està al corrent de pagament.

Per accedir a qualsevol quota inferior a la general, cal presentar la documentació que acrediti la situació laboral de la persona afiliada, i es farà efectiva a partir d'aquesta comunicació.

La quota sindical es considera despesa deduïble a l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Per justificar-la, cal conservar els rebuts pagats o els fulls de nòmina.

Sahar M. Talaat
periodista

“La revolució egípcia no ha assolit els seus objectius”

Al juny, l'Aliança de les Dones Àrabs va organitzar una primera convenció nacional de la dona a Egipte, a la qual van assistir més de 3.000 persones. Entre d'altres, hi participava Sahar M. Talaat, corresponental de Radio France International, que ens parla de la revolució egípcia i de la situació de la dona en un país que s'enfronta a les oportunitats i als riscos que comporta un canvi polític profund.

■ **Després de gairebé un any, quina valoració feu ara de la revolució de gener de l'any passat?**

Veig que és una revolució que no ha assolit els seus objectius. És molt important assolir-los. A Egipte el que volem és que se satisfacin les nostres demandes i reivindicacions: pa, justícia i igualtat. També dignitat. De moment veiem uns esdeveniments molt perillosos, però també mirem el futur i pensem que hem fet història. Qui es podia imaginar que aquest règim tan poderós i que ens ha tingut tancats durant tants anys

pogués acabar a la presó, inclosos els exministres i expressers ministres. Això és un èxit important però no n'hi ha prou. Necessitem justícia, un estat amb justícia. Necessitem drets, viure amb dignitat en el nostre país, perquè el poble egipci s'ho mereix.

■ **Es diu que la Primavera Àrab va arrencar a Tunísia, va passar a Egipte, després a Libia, a Síria... Quins són els fonaments d'aquesta Primavera Àrab?**

En primer lloc, penso que són la pobresa, la fam i la precarietat que va associada a la corrupció

dels estats i dels règims. En segon lloc, està el jovent, molt estès, amb moltes aspiracions d'un futur millor i que no troba cap sortida. Molta gent a la plaça Tahrir deia que vivien morts. Llavors, per què no morim per aquest objectiu? En tercer lloc, la incapacitat de les famílies a l'hora de mantenir aquests joves i també la incapacitat de continuar amb aquest abisme que separa els que tenen recursos dels que no en tenen. Aquests són els factors més importants. També hi influeixen les televisions per satèl·lit. Som una cultura molt oral, hi ha molt poca

**Sahar M. Talaat,
periodista**

“S’ha de reestructurar la mentalitat, les perspectives i també el paper de les dones en aquesta revolució, perquè ha estat molt important.”

gent que llegeixi al món àrab. Els mitjans de comunicació independents lliures i també la integració d’Internet han canviat el mapa del pensament de la gent. El que abans era lluny ara és proper. També hi ha influït el paper dels emigrants àrabs, que han continuat vivint a Europa o als EUA i que quan tornen als seus països parlen de llibertats, de drets, d’un nivell de vida social i econòmic desconegut que fa que molta gent es pregunti: i nosaltres per què no ho tenim, això? Tot i tenir tanta riquesa, tantes fonts i recursos energètics, econòmics, comercials... Aquesta és la gran pregunta que es fa la gent.

■ **També hi va haver un augment molt important dels preus dels aliments bàsics, que cada vegada s’emporten una part més important de les economies domèstiques. Quina és la situació actual?**

El més curiós que estem veient és que sembla que les dones no tenen confiança en si mateixes, no confien en el seu treball, en la seva participació, en com participen en aquesta revolució i en aquesta transició. És molt important que sàpiguen que estem compartint un mateix espai, un país, unes obligacions, uns drets. Això no ho podem permetre. Perquè moltes lluiten, i molt, com a activistes, però quan comencen a parlar de gènere, es descol·loquen i no saben quina posició adoptar. Perquè la interpretació del gènere als nostres països ha estat molt dolenta i ha anat sempre lligada a la religió. Els que ho qüestionen sembla que estiguin en contra de la religió o que siguin persones sense valors, i això no és cert. Per això s’ha de reestructu-

rar la mentalitat, les perspectives i també el paper de les dones en aquesta revolució, perquè ha estat molt important. Dormien allà a la plaça. Treballaven als matins i venien a la nit, quan deixaven de treballar. Han col·laborat en tot, en la planificació, com a infermeres, metgesses, ho han compartit tot a tots els nivells. Ara és el moment de reconèixer-ho i és també el moment que les mateixes dones reconeguin el seu valor. Això faria que tot fos més senzill.

■ **A hores d’ara, quina és la situació de la dona a l’àmbit laboral a Egipte?**

UHi ha dones que treballen a tot tipus d’oficis i ocupacions, a tots els nivells. No tenim el problema que existeix a Espanya que el salari dels homes sigui més alt que el de les dones. Moltes dones guanyen molt més que els homes. Les dones treballen per les seves famílies, però pensen poc en el valor que té aquesta feina per a elles mateixes. Aquest és un punt molt important. La pobresa no va lligada solament a l’economia, sinó que existeix una pobresa mental. Hi ha corrents convencionals, amb tendència a un islam molt tancat que ara envia missatges a tota la societat, que diu que els joves no troben feina, els homes no troben feina, que estan a l’atur, i que les dones que tenen feina s’han de quedar a casa perquè els homes ocupin els seus llocs de treball. Això és molt greu i suposa un pas enrere molt important.

■ **Com s’organitzen les dones a Egipte?**

Ara estem creant una federació feminista de dones egípcies. Ja exis-

tia abans, però es va aturar després de la revolució del 52, quan els militars van arribar al poder. Fins ara estava congelada, però el 4 de juny passat vam decidir fer un congrés important, en el qual van participar més de 3.000 persones —d’ONG, personalitats, escriptores, gent de totes les tendències, també del món rural—, que volien saber quin podia ser el seu futur després de la revolució. Perquè a Egipte hi havia un consell de la dona, però aquest consell depenia del Govern i, sobretot, de la primera dama. Després d’aquest congrés les dones hem decidit que els nostres assumptes no depenen d’una primera dama, de cap primera dama, amb tot el respecte. La feina és nostra i hem d’establir una fundació, una federació, una unió o una agrupació que sigui forta. Una entitat que ens representi, que representi la societat civil i totes les ONG que treballen pels drets de la dona i també per l’apoderament de la dona. I ara hem tret un manifest, amb les nostres demandes, peticions, prioritats, per dir que hem de tenir no tan sols una perspectiva sinó també una participació real com a dones a la societat.

■ **Amb la revolució àrab i aquesta gran protesta ciutadana la pregunta és: com es pot organitzar el moviment amb la condició que es mantinguin vives les seves demandes?**

Si parlem de partits polítics veiem que hi ha molts partits nous i que els partits vells, també de l’oposició, s’enfronten a la fugida dels joves. Han d’acceptar que les seves polítiques estaven a favor del règim, també des de l’oposició. Eren partits en gran part decora-

tius. S’han de considerar diversos punts. En primer lloc, que hi ha un moviment de reorganització, una nova visió d’un Egipte participatiu i democràtic. En segon lloc, hi ha hagut poc temps perquè tot ha anat molt ràpid. Tenim moltes coalicions, fronts i agrupaments de 10, 15 o 20 partits. Hi ha blocs de partits i per això el sistema electoral que tenim és un sistema de llistes mixtes, que facilita que en una mateixa llista puguem trobar socialistes, comunistes, moderats, islamistes... És un sistema molt complicat. També hi ha llistes individuals, independents, de personalitats. Hi ha símptomes positius i n’hi ha d’altres de preocupants, com per exemple la ideologia dels Germans Musulmans, que han creat un partit polític i ara haurem de veure com el fan funcionar, quin és el discurs que tenen. Això és molt important, penso que és un pas molt important per a la democràcia egípcia.

■ **Quin paper han tingut els sindicats en la revolució a Egipte?**

Els sindicats representen la base de la democràcia al meu país. Si tenim un cos sindical fort, tindrem un país establert, amb justícia i drets. Perquè és l’element que arriba a totes les cases i a tothom. Fa molts anys que hem perdut el llenguatge sindical, i l’hem de recuperar en molt poc temps. Si ho aconseguim podrem recuperar una societat civil amb una visió diferent i més equilibrada del que la gent es pugui imaginar. ■